

børn m. v., herunder adoptivbørn og -børnebørn), som ikke omfattes af bestemmelserne i §§ 10 og 11, udredes den 5. november 1957 og derefter, haves fradragsretten dog kun i det omfang, hvori ydelsen kan anses som vederlag for en ved forpligtelsens stiftelse modtaget økonomisk modydelse.

Nærværende bestemmelse træder i stedet for § 6, stk. 1 d, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten.“

§ 11.

Bestemmelsen i § 9 i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 affattes således:

„Såfremt den for et skatteår opgjorte skattepligtige indkomst udviser underskud, kan dette underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende 2 skatteår. Inden for denne periode kan fradraget, for så vidt det kan rummes i den for det første skatteår opgjorte skattepligtige indkomst, ikke overføres til det andet skatteår. Disse bestemmelser kommer ikke til anvendelse på underskud, fremkommet i regnskabsår, der ligger til grund for skatteansættelsen for skatteåret 1956-57 eller tidligere skatteår.“

§ 12.

Bestemmelsen i § 5 i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 affattes således:

„Ved skatteansættelsen for skatteåret 1958-59 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære folkepension, invalidepension, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, skal der, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervsevne. Nedslaget beregnes med de nedenfor anførte beløb, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten for den gruppe, til hvilken skatteyderen vil være at henføre efter nedenstående regler:

Område A.

København, Frederiksberg, Gentofte, Dragør, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Hvid-

ovre, Lyngby - Tårnbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød og Tårnby kommuner:
 Maksimalindkomst..... 8 800 kr.
 Nedslag..... 3 800 -

Område B.

Købstadkommunerne, Marstal og de sønderjyske flækker samt hermed sidestillede landkommuner, jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922 § 8, stk. 9, således som denne bestemmelse er ændret ved lov nr. 420 af 17. december 1952:

Maksimalindkomst..... 8 200 kr.
 Nedslag..... 3 400 -

Område C.

Øvrige landkommuner:

Maksimalindkomst..... 7 600 kr.
 Nedslag..... 3 000 -“

§ 13.

Bestemmelsen i § 24 i lovbekendtgørelse nr. 340 af 19. december 1956 affattes således:

„Stk. 1. Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 28, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal for skatteåret 1958-59 også gælde tilfælde, hvor en skatteyder i tiden mellem den 1. april 1952 og den 1. november 1957 første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan indrømmes, når skatteyderens økonomiske forhold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksomhedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i henseende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, skal nedsættelsen højst kunne udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvormed den dokumenterede gæld pr. 1. januar 1958 overstiger 80 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inventar, for så vidt skatteyderen i det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1958-59, har afdraget et så stort beløb på gælden. I